

Posvojitev plašnih muc

ali zakaj jih ne bi smeli spregledati

V Mačjo hišo prihajajo muce iz zelo različnih okolij in okoliščin. Imamo nekaj nekoč lastniških muc, ki so izgubile dom iz bolj ali manj upravičenih razlogov, velika večina muc pa je najdenih in le po okoliščinah najdbe in njihovem vedenju lahko sklepamo, ali gre za zavržene nekoč lastniške muce ali pa za potomce nesteriliziranih prostoživečih muc. Nekatero med njimi so nevajene bivanja z ljudmi, druge se težje znajdejo v okolju z več mačkami, tretje žalujejo za izgubljenimi družinami, za nekatere lahko upravičeno domnevamo, da so v stikih z ljudmi doživele marsikaj neprijetnega, bile nezaželeno, pregnane, morda tudi zlorabljane.

Tako kot so različne osebne zgodovine sprejetih mačk, tako različno je tudi njihovo vedenje, njihova stopnja navajenosti na ljudi, način in hitrost privajanja na popolnoma nove okoliščine in na nov način bivanja. Tako je kar nekaj muc, ki pridejo pod naše okrilje, plašnih, slabše socializiranih, negotovih, boječih. Vzroki njihove plašnosti so lahko pretekle slabe izkušnje z ljudmi, pomanjkanje stika z ljudmi (še posebej v prvih osmih tednih življenja), ali pa gre za podedovano nagnjenost k plašnemu, previdnemu, zadržanemu vedenju.

Plašne muce praviloma ostajajo pri nas dlje časa, čeprav bi ravnno one potrebovale čim prejšnjo posvojitev v dom, kjer bi jim lahko namenili več pozornosti kot jim jo lahko namenimo v zavetišču. Vendar se večina teh muc boji fotoaparata, kar se vidi tudi na njihovih fotografijah, na katerih se ustavi le malokatero oko posvojitelja. Če pa se že, marsikoga odvrne opis značaja in opozorilo, da bo muca verjetno potrebovala nekaj več časa, preden se bo navadila na nov dom. Tisti posvojitelji, ki opozorilo vzamejo resno, ki razumejo, kaj to pomeni in so pripravljeni počakati in biti potrpežljivi pa morajo biti pripravljeni tudi na to, da jih ob ogledu takšne muce ne čaka usodna ljubezen na prvi pogled. Še več, muce pred posvojitvijo verjetno sploh ne bodo uspeli videti, saj se bo ob ogledu prestrašena skrila v najtemnejši kotiček. Ti posvojitelji bodo najverjetneje domov odnesli 'mačka v žaklju' ali, kot je to lepo opisala ena od posvojiteljic plašne muce, 'transporter presenečenja'. Tudi po posvojitvi presenečenj še ni konec ampak se šele dobro začnejo, saj je vnaprej zelo težko oceniti, do katere mere se bo muca v novem domu sprostita in koliko časa bo za to potrebovala.

Zato je posvojitev plašne muce vedno nesebično dejanje, kjer zadovoljstvo prinaša že samo dejstvo, da smo mucu zagotovili dom ter jo sprejemamo in imamo radi točno takšno, kakršna je. Nekatero med njimi namreč kljub vsej potrpežljivosti in trudu ne bodo nikoli postale prav posebno naročne, druge bodo sproščene le ob njim znanih ljudeh, medtem ko bodo nekatere postale svetovne prvakinje v božanju in iskanju ter zahtevanju pozornosti. Prav vsem pa lahko ob upoštevanju nekaj osnovnih napotkov omogočimo sproščeno in prijetno bivanje z ljudmi.

Zelo pomembno je, da se ob posvojitvi opremimo z zadostno mero potrpežljivosti in da ne hitimo. Muci zagotovimo varne prostore, kamor se lahko umakne. Na mačjo samozavest ugodno vpliva bivanje na višjih, dvignjenih prostorih, npr. na policah, mačjih praskalnikih, omarah, od koder nas lahko opazuje pri naših opravilih, se navaja na našo prisotnost in se hkrati ne počuti ogrožena. Seveda poskrbimo, da so takšni prostori mucam prijazni in varni. Za dodatno sproščenost lahko izbran prostor z ene strani zapremo z lepenko, škatlo, odejo ali zavesico.

Če si muca za svoj varen prostor izbere prostor pod kavčem ali posteljo, je od tam ne podimo in ji pustimo, da ga zapusti šele takrat, ko je na to sama pripravljena. Če v gospodinjstvu že prebiva kakšna muca, poskrbimo za postopno in prijazno spoznavanje. Ne prilagodimo le okolja, pač pa mucu zagotovimo stabilno in varno okolje tudi z redom in rutino v svojem domu. Pri premagovanju stresa ji lahko pomagamo tudi s sintetičnimi mačjimi feromoni. Z mucu se pogovarjamo s tihim, pomirjujočim tonom. Pustimo ji, da sama naredi prvi korak, vsak napredek pa nagradimo s poslastico. Tudi igra je lahko dober način za sproščanje, pri tem izbiramo igrače, ki ne ropotajo in niso strašljive. Igro vseskozi prilagajamo odzivom muce. Najpomembneje pa je, da si ne postavljamo ciljev in časovnih rokov zanje, da plašnosti muce ne doživljamo kot oseben poraz ter da nikoli, ampak res nikoli, ne izgubimo živcev.

Ob upoštevanju teh nasvetov ter podpori skrbnic Mačje hiše, ki so posvojiteljem vedno na voljo, predsem pa ob dejstvu, da so muce polne presenečenj, je lahko življenje z (nekoč) plašno mucu nadvse osrečujoče. O tem najlepše govorijo pričevanja tistih, ki so znali gledati mimo prestrašenih fotografij in so v svoj dom sprejeli takšno mucu. Zbrali smo nekaj teh pričevanj, ki morda prepričajo še koga in tako osrečijo še kakšno mačjo in posvojiteljsko dušo.

Čukec in Kuku

Palčica

"Posvojitev plašne muce je čisto posebno doživetje, v pozitivnem smislu. Na začetku zahteva sicer malo več potrpežljivosti in pomaga če imaš doma že kakšnega scartanega muca, da na njem izživljaš svoje čustvene izlive. Je pa kar težko gledat, kako muca išče čimbolj odmaknjena skrivališča in se 'skrči' vsakič ko si v bližini. Meni se je včasih zdelo, da se ji nikoli ne bom mogla približat.

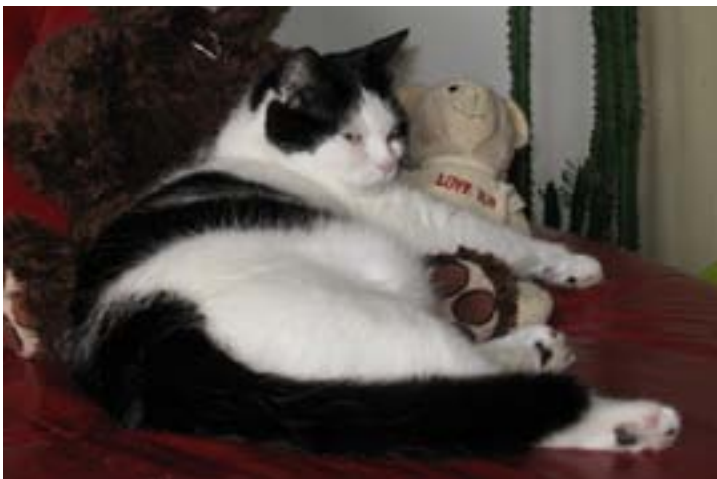

Po drugi strani so pa občutki ob napredku neverjetni. Veselje, ko jo gledaš kako se že bolj sproščeno sprehaja po dnevni sobi in ko te radovedno opazuje izza vogala, ne da se opisat kako je, ko ti prvič vzame priboljšek iz roke, se igra z daljincem in še boljše, ko prvič z roko pogladiš mehak kožušček... Vsak nov korak je nepopisno veselje, hkrati pa nama je obema s fantom v velik ponos, da sva si pridobila zaupanje tako zelo plašne muce. Pri plašnih mucah je ravno zato, ker zahtevajo malo več truda, veselje ko ti uspeva, toliko večje.

Vsem, ki razmišljajo o posvojitvi boječe muce, sporočam: tele 'plašne' muce so hudi potenciali. Naša Palčica se zdaj veselo carta, smo že čisto pozabili na tisto obdobje skrivanja. Saj je fino imet razvajeno mače, ki pleza vsem po rokah, ampak je pa tudi čisto en poseben občutek ko veš, da si eden redkih izbrancev, ki mu muca zaupa in se mu pusti božat. Sploh, če veš da si si zaupanje prislužil z ljubeznijo in potrpežljivostjo. Take muce ti vse vrnejo večkratno."

Urša, posvojiteljica nekoč plašne Palčice

Eli

"Moja Eli je bila ekstra plašna. Na to so me ob posvojitvi opozorili, pa si vseeno nisem predstavljala, da bo tako. Skoraj tri mesece se je bala lastne sence, vsakega šuma in rok, ki so jo želele stisniti k sebi. Pa smo ji pustili čas. Ko ji je pa enkrat prišlo do zavesti, da je pri nas popolnoma varna in zaželena, je pa sledil tak preobrat, da se še danes čudim. Danes je Eli do konca samozavestna, živahna in najbolj naročna muca, kar jih je. Jap, to je naša Eli in radi jo imamo do konca in naprej!"

Neva, posvojiteljica nekoč plašne Eli

Ula

"Ula je bila zelo plaha muca, stara skoraj 2 leti in prej ni bilo velikega napredka pri njej, dokler ni začela sobivati z Matejko, na katero se je zelo navezala. Te njene 'odvisnosti' od Tejči tudi slučajno nisem imela namena zatreti, zato sem posvojila obe, kar se je izkazalo za odlično potezo.

Ko smo prišle domov, se je Matejka počutila, kot da je od vedno tu doma, Ula pa se je skrivala pod foteljem dooooolge ure. Potem je vsa preplašena previdno raziskala sobo in se držala Matejke, z zanimanjem pa je opazovala tudi mene, ki sem se ves čas pogovarjala z njo, a nisem rinila v njeno bližino. Počasi (oz.

za moje pojme zelo hitro) se je Ula navezala tudi name. Čisto je spremenila obnašanje in dandanes lahko rečem, da je moja senca; kamor grem jaz, gre tudi ona. Ravno zdajle en dan sem razmišljala, da še dobro, da nimam kakšne pisarne doma, ker dejansko ne bi nič naredila, ker Ula stoji pred mano na računalniku in se drgne z glavo v mojo glavo. Na dan dobim miljavžent bucev in vsakič posebej se stopim, ko se spomnim, kakšna plaška je bila, in to skoraj 2 leti! Zdaj pa je cela mamina maza.

Naš primer je dokaz, da niti leta niti plašnost niso ovira, da se ne bi odločili za mucka, ker nas zna le ta presenetiti. Ko muc čuti, da je doma, se končno lahko sprosti, zato je treba dati priložnost tudi zadržanim in starejšim mucam in s tem pokazati sebi in ostalim, predvsem pa mucam, da jih imamo radi in da smo pravi ljubitelji muc."

Mateja, posvojiteljica nekoč plašne Ule

Zavod Mačja hiša, zavod za oskrbo mačk in osveščanje

Groharjeva ulica 8
3000 Celje

GSM: 040 937 959

E-pošta: info@macjahisa.si

Splet: www.macjahisa.si